

ATT LEVA - INTE BARA EXISTERA

Hårda fakta Emma

Namn Emma V Larsson
Ålder 24
Bor Stockholm
Gör Journalist och ny krönikör i Sprtguiden

En del får kickar av att hantera aktier. Andra av att trimma musklerna i gymmet. Några av att dansa natten lång till musik som berusar.

Jag får kickar av att befinna mig utomhus, i den storslagna naturen. Och jag betraktar helst dess vackra vyer, hängandes utmed en vertikal klippa.

Jag blir hög på livet när jag klättrar. Fart och fläkt, ansträngning och höga höjder får mitt adrenalin att rusa till.

Det finns ingen bättre känsla än att smyga kroppen intill en solvarm klippa, att känna den sträva stenen mot min hud. En kärlekshistoria – helt klart. Jag är hopplöst förälskad i berg av alla dess slag, hyser en spirande romans för slingrande serpentinvägar och jag har en stormig kärleksrelation med vindpiskade havsklippor.

Varför hysa en passion för att hänga utmed vertikala klippväggar?

Den brittiska klättraren George Mallory yttrade en klassisk replik på 20-talet: - för att berget finns där.

Han sade att vi klättrar i bergen för att de finns där och den som måste fråga varför, kommer inte att förstå svaret.

Ett enkelt konstaterande som förmodligen är sanningen för många.

Min hänfördhet för klättring är okomplercerad och enkel. Ändå känns det lika svårt att förklara varje gång jag får frågan "varför?".

Oftast står jag där som ett fån och försöker beskriva ogräppbara känslor. Jag svamlar om frihet och om träning, om människor och teamarbete. Det blir en röra av adjektiv som förmodligen gör den skeptiske än mer frågande.

Om jag nu skulle översätta mitt muntliga svammel till skrift, så skulle det väl vara följande: Jag klättrar för att det är fantastiskt roligt. Det ger mig bra träning, det är en utmaning för både kropp och sinne, jag glömmer tid och rum och existerar bara i nuet, samt att det många gånger har tagit mig till underbara platser runt om i vår värld.

Naturen är en essentiell ingrediens i de flesta av mina favoritaktiviteter. Det är naturen som ger mig kickar. Som gör att jag verkligen känner att jag lever. Dessa stunder förmligen slukar livet mig – en märklig känsla.

Mångsysslaren Jack London (både guldgrävare, luffare, sjöman och författare!) lär ha sagt att människan ska leva, inte bara existera. En tankeväckande mening, som alltför lätt kan tappas bort i vardagens måsten.

Kanske dags att reflektera - när känner du dig som mest levande?

Emma V Larsson